

Consell Tributari

Expedient: 420/5

El Consell Tributari, reunit en sessió de 19 de juliol de 2006, coneixent del recurs presentat per Universitat ..., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

Únic.- Don J.F.L. interposa el 29 d'abril de 2005, en nom i representació de la Universitat ..., recurs de reposició contra la liquidació de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres (ICIO) emesa, rebut núm. LV-2005-3-04-001..., per l'emplaçament ubicat al carrer ..., núm. Al·lega que, a l'empara d'allò previst per l'article 80.1 de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, precepte que modifica la disposició addicional novena de la Llei reguladora de les hisendes locals, la Universitat ... es troba exempta de satisfer l'esmentat tribut.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Segons fa constar la Direcció d'Actuació Urbanística en el seu informe de data 24 de maig de 2006, la finalitat de les obres que són objecte de l'ICIO són la construcció de dos soterranis destinats a ubicar instal·lacions de la Universitat ...

Segon.- L'actual regulació de les exempcions aplicables a les Universitats públiques, entre les quals s'hi compren la Universitat ... es troba en l'article 80 de la Llei Orgànica 6/2001, el Títol XI de la qual regula el règim econòmic i financer de les Universitats Públiques. En l'apartat 1è d'aquest article es preveu el següent: "Los bienes afectados al cumplimiento de sus fines y los actos que para el desarrollo inmediato de tales fines realicen y los rendimientos de los mismos, disfrutarán de exención tributaria, siempre que los tributos y exenciones recaigan directamente sobre las Universidades en concepto legal de contribuyentes y sin que sea posible legalmente la traslación de la carga tributaria".

Tercer.- Com es pot veure, l'exempció no és subjectiva, sinó que s'atorga en funció de les finalitats de la Universitat i de les característiques del fet imposable, concretament els béns afectes a l'acompliment dels fins de la Universitat, els actes que es realitzin per al desenvolupament immediat d'aquestes finalitats o els rendiments de tots ells. La interpretació de l'exempció obliga per tant a analitzar les finalitats de les Universitats i la relació que tinguin amb aquestes finalitats els objectes exempts o llur traducció com a fets impossibles dels diferents impostos municipals.

Quart.- Les finalitats que la Llei Orgànica esmentada atribueix a les Universitats són la investigació, la docència i l'estudi, segons es regula en els articles 1 i 39.3. Per la seva part, l'apartat 1 de l'article 100 del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, defineix així el fet imposable de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres: "1. El impuesto sobre construcciones, instalaciones y obras es un tributo indirecto cuyo hecho imponible está constituido por la realización, dentro del término municipal, de cualquier construcción, instalación u obra para la que se exija obtención de la correspondiente licencia de obras o urbanística, se haya obtenido o no dicha licencia, siempre que su expedición corresponda al ayuntamiento de la imposición".

Cinquè.- La comparació del fet imposable de l'impost amb els actes declarats exempts per l'article 80.1 de la Llei Orgànica 6/2001 ens posa de manifest que aquests darrers no són subsumibles en la definició de l'objecte imposable. L'ICIO no és un impost que gravi béns. Tampoc no és un impost que incideixi en actes que immediatament estiguin adreçats al desenvolupament de la investigació, la docència o l'estudi. La seva vinculació amb aquestes finalitats és instrumental, però no immediata, com exigeix el text de la exempció. Finalment, l'ICIO no grava rendiments. Per tant, cap dels supòsits d'exempció contemplats en l'article 100.1 de la Llei Orgànica 6/2001 no tenen, en la nostra opinió, relació amb l'ICIO.

Sisè.- Cal dir al respecte que s'ha discutit la naturalesa jurídica de l'impost. D'entre les opinions publicades ens sembla la més ajustada al substrat econòmic de l'exacció la de que l'impost grava, no la propietat immobiliària, sinó la despesa de la construcció. Aquesta consideració, d'altra banda, s'ajusta a la pròpia definició de la Llei, que el qualifica com a impost indirecte, en la mateixa línia sistemàtica en la qual qualifica també d'impost indirecte l'impost sobre el valor afegit (Llei 37/1992, de 28 de

desembre) i el de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats (Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre). Per tant, en atenció a la sistemàtica de les nostres lleis, hem d'entendre que qualifiquen com a indirectes impostos que recauen sobre el consum o la despesa. Això ratifica que l'impost, en la forma que el defineix la Llei, no recau sobre la propietat, ni sobre l'activitat adreçada directament a l'acompliment de les finalitats, ni sobre els rendiments de les Universitats. Dit d'una altra manera, que no es troba comprès en l'article 80 de la Llei Orgànica 6/2001

Setè.- L'article 80 de la Llei Orgànica 6/2001 contenia un apartat 4rt que d'alguna manera s'interferia en la regulació de l'apartat 1è. Deia així: "En cuanto a los beneficios fiscales de las Universidades públicas, se estará a lo dispuesto para las entidades sin finalidad lucrativa en la Ley 30/1994, de 24 de noviembre de Fundaciones e Incentivos Fiscales a la Participación Privada en Actividades de Interés General.". En l'informe emès a petició de l'Ajuntament en 31 de juliol de 2002 (exp. 713/2), al qual fa referència l'informe de la Direcció d'Actuació Urbanística, vàrem interpretar que les exempcions venien declarades en l'apartat 1è de l'article 80 de la Llei Orgànica esmentada i que l'apartat 4rt modulava els requisits per gaudir de l'exempció, que interpretàvem com una remissió a l'article 58 de la Llei 30/1994. S'ha de fer constar que aquest Consell Tributari no va entendre en cap moment, ni de la interpretació de l'apartat 1è ni de la interpretació de l'apartat 4rt, que l'ICIO hagués estat declarat objecte d'exempció.

Vuitè.- En l'actualitat, la Llei 49/2002, de 23 de desembre, en la seva Disposició Derogatòria única ha deixat sense efecte el Títol II de la Llei 30/1994, on s'establien els requisits complementaris per gaudir dels impostos declarats exempts en l'apartat 1è. La nova llei no conté cap referència al reiteradament esmentat impost.

Per tot això,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs, i CONFIRMAR la liquidació recorreguda.